

</

**Milliyet Gazetesi
Magazin İlavesi
(23.03.1965)**

«История Енис-ага не исчерпывает интереса, интерес романа не в том, насколько Нилу удавалось Лейл Кёстерс'а завоевать, роман в том, как он «кажется» коридору, а не как он «реально» проходил в коридоре».

**İKİ KADIN CEMİYETİNİN
ELELE VERİP KURDUĞU
İDEAL BİR MÜESSESE :**

HUZUR EVİ

Barası, bir dükkünler, bir kimsesizler yurdu olmaktan ziyade insana dertlerini unutturur samimi bir aile yuvasından farksız

LEYLÄ ERDURAN

ADINA X deyelim. Yaş bir insan. Çalışma devrini kapatmış ama eli ayağı tutuyor. Eşini kaybetmiş; çocukları veya akrabalarıyla yaşıyor. Sevdiğini bilse bile «Arala onları yük olur muyum?» diye bir kurt içini kemiriyor. Biraz parası da var; intese ayrı bir yer

çıkabilir. Ama yalnızlıktan çekiniyor. Ne yapın, nasıl yapın X?

İsmen hayata en çabucak
 geçirdilerden biri gibi görünür
 bu deri dayanır her zorluktan
 da var. Her türlü durumunda
 yalvarır her aza yasmaların
 ağlayarak İsmir İvleri kurarak
 ruhsale karnen olan bir çetin
 kişi buluruz.

Teddy'nin bir Mimar Evi'ni görmek üzere Hasane İhsan İsmail bir davetiye alarak Türkiye'nin de bu problemi çözmeğe başladığı anı...

İkhtisar namaza girdiğini anımsayarak sordun. Annen oysa giderken yine de bir kılık kupa vardı yanında. Annesi güröğrenen yer pak sandığın kapakları kolektif! Sana tiliere pahalılarınca brenlerin top-kendide bir hürin pavaa mıydı?

КАТКАНАЛАР

[illegible]

Məntək bir pəhlə boy, əfşə bəh-
pəylə aşırağıncazı deyəni, cəpkir-
kə o pəhləyir. Bə həkəni, «Mə-
kəhəşəyl səvərim» deyəni; Məntək
Kəvən Məntək bəhəpəylə o səv-
gü. Bə kəvənəşəyl mənəşəylə
güyl yəni dərdənəz qay kəvən
edən bə həkəni mənəz edən Məntək
Tigər. «Mə həkəniyə həkəni
Məntəkəşə Cəvər» təklif edər-
diki. Kərk pə Kəvənəşə Kə Lə-
şəni dərdənəz və Rəndə Kəvən
Əvənləşəyl pəvən. Məntəkəşə
Təvən.

4-- Zengin yajmalarında yamaca yucamak ve kimsenin işi olmasın bilmemdir. Burada çok mas'ulim, girdiğinde gidi sevdiğim yerlere murgallama dır.

HEPSİ MEMNUN

YUKARI katliamı gerçekleştiren katiller, Hap hâlinde tutuk. İki önce evin en yakın komşuları, Türkiye'nin en yakın kuzda hamat Nefise Esenmali ile tanıştı. Beklenen yapıda cennetle ragnen göçek gitti up up epiler. Burcu Dilek Savaşın bu bir evde katliamı up bir köpürüşe katıldı, katliamı aklı, şiddet en büyük evde bu katliamı gerçekleştiren katiller ve katliamın patlaması devin ci-

Telluric Hazarın Müstefizine Çınay, Harur Fikrile müstefizet ağırlama işle-
den abdule mevlâ anlaşıyor.

Thamer Krutina en basmantiy mabeyni qalibnir puzurani ve qalir bakiye Nihad, «Roshada Istisraq», «Ad Golep», «Yahud Dineyev», «Chiba Sabah Olayi», ve «Yakut Kaysar» adli romanlari puzari burunda da darlamali puzuror. Aslinda qurigi dudu qok soven bu romanlar ve nasit romanlar, «Gomuk kudar sevdigini soy yilmakli, Guluhe alin nasit yilmakli» qim qim yuz. Bir qim diti nasit yilmakli kishilerde dileret kashuon kurdin. Eki soven

[illegible]

İKİ KADIN CEMİYETİNİN ELELE VERİP KURDUĞU İDEAL BİR MÜESSESE

Huzur Evi nin en tanınmış misafiri, şöhretli romancı ve şair Şukûfe Nihal arkadaşımız Leyla Erduran'la konuşurken. Romantik yazar, "Kalçamı kırdıktan sonra çok sevdiğim yürüyüşten vazgeçtim" diyor.

HUZUR EVİ

Burası, bir düşkünler, bir kimsesizler yurdu olmaktan ziyade insana dertlerini unutturan samimi bir aile yuvasından farksız

Leyla Erduran

ADINA X diyelim. Yaşlı bir insan. Çalışma devrini kapatmış ama eli ayağı tutuyor. Eşini kaybetmiş; çocukları veya akrabalarıyla yaşıyor. Sevildiğini bilse bile «Acaba onlara yük olur muyum?» diye bir kurt içini kemirmede. Biraz parası da var; istese ayrı bir yere çıkabilir. Ama yalnızlıktan çekiniyor. Ne yapsın, nasıl yaşasın X?

İnsan hayatının en çözülmez problemlerinden biri gibi görünen bu dert dünyanın her memleketinde var. İleri ülkeler durumundaki yaşlıların bir arada yaşamalarını sağlayacak Huzur Evleri kurarak meseleye kısmen olsun bir çözüm yolu bulmuşlar.

Yılların Hocası Müteneffise Çonay, Huzur Evinde misafirleri ağırlama işinden aldığı zevki anlatıyor.

Yeşilyurt'ta bir Huzur Evini gezmek üzere Hasene Ilgaz imzalı bir davetiye alınca Türkiye'nin de bu problemi çözmeğe başlamış memleketler sırasına girdiğini anlayarak sevindim. Ama oraya giderken yine de bir küçük kuşku vardı içimde: Acaba göreceğim yer yalnızlıktan kaçarken kolektif üzüntülere yakalanmış insanların toplandığı bir hüznün yuvası mıydı?

KAHKAHALAR

Ağaçlarla çevrili üç katlı binanın kapısından girer girmez endişemin ne kadar yersiz olduğunu anladım. Hemen yandaki misafir odasından kahkaha sesleri geliyordu. Odaya girince Huzur Evinin Başkanı Hasene Ilgaz'ın, Kadınlar Dayanışma Başkanı İffet Halim Oruz ve daha birkaç dernek üyesi hanımla sohbet ettiklerini gördüm. Anlattıklarına göre Huzur Evinin kuruluş fikri yine böyle bir sohbet sırasında ortaya atılmış. Beş yıl önce satmağa başladıkları on liralık madalyonlar sayesinde bugün sahibi bulundukları binayı almışlar. İki kadın cemiyetinin elele vererek açtıkları kampanya sonunda birçok yaşlı insan, en fazla beş yüz lira ödeyerek Huzur Evine yerleşmiş. Burası bir nevi oteli andırıyor. İsteddiği saatte istediği yere gidebilen evin sakinleri hayatlarından çok memnunar. Herbiri bu evin bir işiyle ilgileniyor hem de hizmet etmek için lüzumundan fazla müstahdem bulunduğu halde.

Mesela bir yaşlı bey, «Ben bahçeyle uğraşacağım» demiş, çiçekleri o yetiştiriyor. Bir başkası, «Muhasebeyi severim» demiş; Huzur Evinin bütün hesaplarıyla o meşgul. Biz konuşurken misafirlere güler yüzle durmadan çay ikram eden bir hanımı işaret eden Hasene Ilgaz, «Size hepimizin hocası Müteneffise Çonay'ı takdim edeyim» dedi. Kırk yıl Erenköy Kız Lisesinin Matematik ve Beden Eğitim öğretmenliğini yapan Müteneffise Hanım: «— Zengin yeğenlerimin yanında yaşamak ve kimseye tabi olmak istemedim. Burada çok mes'udum, gördüğünüz gibi sevdiğim şeylerle meşgulüm» diyor.

HEPSİ MEMNUN

YUKARI katları gezdirmek istediler. Hep birlikte çıktık. İlk önce evin en yaşlı misafiri, Türkiye'nin en yaşlı kadın hattatı Nebile Esemeli ile tanıştım. Seksenbeş yaşında olmasına rağmen çocuk gibi zıp zıp zıplıyor. Birinci Dünya Savaşında boş bir evde hastahane açıp bir çok yaralıya bakmış, madalya almış, şimdi en büyük zevki bu hatıralarını arkadaşlarına anlatmak ve bırakmadığı yazılarına devam etmek.

Huzur Evinin en tanınmış misafiri, şöhretli romancı ve şair Şükûfe Nihal «Renksiz Ildırıp», «Çöl Güneşi», «Yalnız Dönüyorum», «Çölde Sabah Oluyor» ve «Yakut Kayalar» adlı romanların yazarı, burada da durmadan yazıyor. Aslında şairliği daha çok seven bu romantik ve nazik yazarımız, «Okumak kadar sevdiğim şey yürümektir. Günde altı saat yürümediğim gün yoktu. Bir gün dört santim yükseklikteki kaldırımdan düşerek kalçamı kırdım. İki senedir beni bu koltuğa bağlayan bu kırıkların acısı yazı yazarken ve huzur evindeki şefkatle hafifliyor», diyor. Otuz yıl muhtelif mekteplerde Edebiyat öğretmenliği yapan Şükûfe Nihal'in tek üzüntüsü Avrupa'da tedavisi için yapılan müracaatlara, ilgililerin ve Milli Eğitim Bakanlığının gösterdiği ilgisizlik. Bir kızı, bir oğlu ve üç torunu olan yazar, «Çocuklarımın evinde çok mesuttum ama burada kendimi daha «evimde» hissettiğim için huzurum daha çok» diyor.